



Branden in het Amazonewoud zijn niet nieuw, nee. Berichten hierover duiken regelmatig op en satellietbeelden liegen ook dit jaar niet. Alleen worden die beelden vandaag veel sneller, zelfs live, op de wereld losgelaten en volop gedeeld en becommentarieerd via sociale mediakanalen.

Brazilië heeft een flink aantal jaren geleden al verklaard dat ze de ultieme grootmacht willen worden op de export van agrarische producten (rundvlees, kip, soja, suiker maar ook avocado's, watermeloenen, quinoa, enz.). De grote Braziliaanse agro-industriële concerns worden steeds meer op hun wenken bediend en hebben amper oog voor dierenwelzijn, voedselveiligheid, sociale vragen of leefomgeving. In dit model is geen plaats meer voor familiale landbouw die zijn grond op lange termijn beheert. Brazilianen hebben een vorm van grootschalige landbouw die hier niet gebruikelijk en ook niet wenselijk is. Bij ons benutten we ook oogstresten of plantendelen die niet voor humane consumptie kunnen dienen, ginder gebeurt dat amper of zelfs niet. Dat doen we onder de vorm van diervoeding of we werken de resten in de bodem in en zo bevorderen we het gezonde bodemleven. Bijkomend voordeel is dat we op deze manier ook CO2 opslaan. Voor Brazilianen zijn de oogstresten afval waar je zo snel mogelijk vanaf moet geraken. In hun geval is dat in brand steken. Als het veld dan midden in de Amazone ligt, loopt dat afbranden ook wel eens uit de hand. Zo'n brand is ook ideaal om na illegale houtkap voor tropisch hardhout (belangrijke oorzaak van ontbossing) het restant om te vormen tot prairie, waar je goedkoop dieren kunt vetmesten of plantages voor advocado's, suikerriet of de teelt van soja kan opstarten. Dit gebeurt niet alleen op soja-velden, ook suikerrietvelden worden zo platgebrand. In andere werelddelen gebeurt dat trouwens ook om regenwoud om te zetten in plantages voor de productie van palmolie, jaar na jaar. Dit put onvermijdelijk de bodem uit. Genetisch gemanipuleerde gewassen en bestrijdingsmiddelen die in Europa verboden zijn worden algemeen gebruikt. Combineer dit met een spaak lopend toezicht, het ontbreken van een controlesysteem of traceerbaarheid en de weg staat open voor massaal misbruik.

Rundveevoeding bevat, naargelang de productiewijze, meer of minder, tot geen sojaschroot. Sojaschroot is het eiwitrijke afvalproduct dat overblijft na de persing van de sojaboon. Een groot deel van de soja-import bestaat dan ook uit sojaschroot. De bonen die toch ingevoerd worden, dienen in grote getale om te "crushen" (persen). Van 100 kg sojabonen krijg je 20 l olie en houd je 80 kg schroot over, waarbij de olie naar de humane consumptie gaat. Het restproduct (schroot) gaat deels richting diervoeding. Vandaag komt dat grotendeels van overzeese productiegebieden wegens gebrek aan geschikte sojavariëteiten voor onze contereien. Daar komt ongetwijfeld verandering in de volgende jaren en daar draagt ook ons eigenste ILVO een steentje toe bij: na 7 jaar onderzoek en veredeling lijken er nu beloftevolle cultivars naar een economisch aanvaardbaar rendement te gaan. De teelt van eiwitgewassen voor onze dieren is niet nieuw bij ons en kent steeds meer ingang op veehouderijen onder de vorm van bonen, gemengde teelten erwt-graan, luzerne, gras-klaver. Jong eiwitrijk gras reken ik er ook bij. Laat het nieuwe Gemeenschappelijk landbouwbeleid een middel zijn om dit model verder te stimuleren in plaats van de deur open te zetten voor de import van extra volumes vlees uit Zuid-Amerika, waarvoor de Brazilianen nu hun woud opstoken!

De Europese Commissie heeft recent nog gekozen om het Braziliaans landbouwmodel te ondersteunen ten koste van het eigen duurzamere model: eind juni gaf ze groen licht voor de Mercosur-deal. Dat de Europese veehouders, kippenboeren en suikerbietelers daar een tol van minimaal 7 miljard aan inkomensverlies voor zullen betalen (cfr. rapport van de EC zelf uit 2011) is voor de uittreedende Europese Commissie blijkbaar geen probleem. Ze beloofde in haar eerste communicatie een tussenkomst van 1 miljard euro wanneer de sector te lijden zou hebben onder de Mercosur-overeenkomst. Een deugdelijk beleid zorgt eerst voor de eigen mensen en zorgt ervoor dat die eerst aan hun trekken komen, het stimuleert hen om verder de duurzaamheidsweg in te slaan en kijkt dan pas uit naar opportuniteiten elders in de wereld.

Hier brandt het bos niet, laat staan het platteland...

Hendrik Vandamme

@ voorzitter@absvzw.be | @hendrikABS



Industrieweg 53
8800 Roeselare-Beveren
Tel. 051 26 08 20 | fax 051 24 25 39
www.absvzw.be | info@absvzw.be



Industrieweg 53 | 8800 Roeselare-Beveren
Tel. 051 26 08 20 | fax 051 24 25 39
www.absvzw.be | adviesbureau@absvzw.be



Industrieweg 53 | 8800 Roeselare-Beveren
Tel. 051 26 08 29 | fax 051 24 25 39
www.vabsvzw.com | vabs@absvzw.be



Industrieweg 53 | 8800 Roeselare-Beveren
T 051 26 08 30 | fax 051 24 25 39
www.nacvzw.be | info@nacvzw.be